

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslaget viderefører med en række ændringer den gældende lov om dyrlægegerning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 43 af 23. januar 2003.

Lovforslaget må ses i sammenhæng med det samtidigt fremsatte forslag om lov om hold af dyr. Den bærende tankegang bag de to lovforslag er, at henholdsvis den, der holder dyr, og den til dyreholdet knyttede dyrlæge påtager sig et omfattende ansvar for dyrenes sundhed samt for hygiejne, medicinanvendelse og andre områder, der er relateret til fødevarer sikkerheden.

2. Baggrunden for lovforslaget

Lov om dyrlægegerning m.v. stammer fra 1964 og har i de efterfølgende år været ændret 9 gange.

De mange ændringer har gjort loven uoverskuelig og dermed ikke særlig læsevenlig, selv om dette er søgt afhjulpet med udstedelsen af en lovbekendtgørelse, når loven er blevet ændret.

Der er derfor behov for en ændret opbygning af loven, hvor de mange stykker i de enkelte paragraffer erstattes af kortere, men flere paragraffer.

Lovens sproglige udformning trænger desuden til en modernisering.

Der tilsigtes hermed en større klarhed.

Loven indeholder bestemmelser om den besætningsansvarliges anvendelse af lægemidler, hvilket ikke er særlig brugervenligt, når loven først og fremmest vedrører dyrlægers rettigheder og pligter, og lovens titel i øvrigt er "Lov om dyrlægegerning m.v."

Lovens bestemmelser om den besætningsansvarliges anvendelse af lægemidler foreslås derfor flyttet til den foreslåede nye lov om hold af dyr, der rummer en samlet fremstilling af Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris lovmæssige regulering af hold af dyr. Herved bliver alle de bestemmelser, der vedrører den besætningsansvarliges pligter og rettigheder i relation til det at holde dyr, samlet i én lov samtidig med, at lov om dyrlægegerning m.v., hvor titlen nu

foreslås ændret til lov om dyrlæger, alene kommer til at vedrøre dyrlægers rettigheder og pligter, veterinære laboratorier og Det Veterinære Sundhedsråd.

Endelig er der foretaget en modernisering af en række bestemmelser. F.eks. er bestemmelserne om Det Veterinære Sundhedsråd ændret som følge af udviklingen i rådets arbejdsopgaver, ligesom bestemmelsen om den særlige procedure, der skal følges ved ansættelse i statslige eller kommunale ledende dyrlægestillinger, foreslås slettet. Som noget nyt foreslås indføjet en bestemmelse, der giver ministeren mulighed for at fastsætte regler om dyrlægens adgang til at receptordinere eller udlevere lægemidler til den besætningsansvarliges indledende behandling af en sygdom, som dyrlægen ikke selv har diagnosticeret, hvis besætningen er undergivet en sundhedsrådgivningsaf-tale med udvidet dyrlægeovervågning.

3. Gældende ret

Lov om dyrlægegerning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 43 af 23. januar 2003, fastsætter regler om dyrlægers rettigheder og pligter.

Dyrlæger skal autoriseres af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri, inden de kan udøve dyrlægegerning. Dette gælder både for personer uddannet som dyrlæger ved Den Kgl. Veterinær- og Landbohøjskole og personer uddannet ved lignende institutioner indenfor eller udenfor EU.

Kun personer, der er autoriseret som dyrlæger, må udøve dyrlægegerning. Det fremgår endvidere af loven, hvad der skal forstås ved dyrlægegerning.

Loven fastlægger hvilke opgaver i forbindelse med behandling af dyr og udøvelse af levnedsmiddelkontrol, der skal være forbeholdt dyrlæger. Det drejer sig bl.a. om behandling med visse lægemidler og udlevering heraf til ejeren af dyrene til fortsat behandling. Reglerne om veterinær levnedsmiddelkontrol og veterinært levnedsmiddeltilsyn fremgår af fødevarerlov-givningen på linie med den ikke-dyrlægeforbeholdte levnedsmiddelkontrol. Herudover giver loven mulig-